

Romaniukowa K. — Observations on the efficacy of the treatment of mastitis in cows during the process of udder-drying.

In a cow-shed containing 92 animals of low land, black and white breed, the cows were divided into two groups. In the experimental one there was introduced a hygienic system, e.g. disinfection of udders by means of the disinfectant-chlorhexidine, paper towels and a disinfectant cream for use after milking. All the cows of the experimental group were dried up applying the penicillin ointment "Udolac" ICI. The

drug also stimulated the process of udder-drying. The experiment lasted for two years and the cows and milk were examined every month. In the experimental group there was noticed 6.7% less cows with bacteria in milk and 2.5% less clinical mastitis than in those of the control one. The efficacy of the therapeutic method was proved in the control examinations of cows after parturition in which there was found 35.6% less infections. The hygienic system and therapy resulted in higher productiveness in the second year; on the average the yield of milk was greater at 430 kg per animal.

TADEUSZ DZIDO
Chodzież

Ocena preparatów Suiverm i Nilverm przy zwalczaniu pasożytów przewodu pokarmowego u trzody chlewnej

Straty wywoływane przez inwazje pasożytnicze przewodu pokarmowego u trzody chlewnej są nadal poważnym problemem w skali całego kraju i sięgają wielu milionów złotych (2). Szczególnie środowiska dużych tuczarni trzody chlewnej są miejscem sprzyjającym rozwojowi pasożytów przewodu pokarmowego, gdzie istnieją wyjątkowo sprzyjające warunki do wzajemnego zarażania się zwierząt (3).

Częstość występowania inwazji pasożytniczych u świń wg Tarczyńskiego (4), przedstawia się w kraju następująco: inwazją *Ascaris suum* jest dotkniętych 18,6% świń, *Oesophagostomum dendatum* występuje u całego pogłowia, *Strongyloides ransomi* u 15% oraz *Trichocephalus suis* stwierdza się u 13,8% pogłowia.

Z danych Kamyszka (1) dotyczących woj. poznańskiego wynika, że w tuczarniach *Oesophagostomum dendatum* występuje u 70,4%, *Ascaris suum* u 61%, *Strongyloides ransomi* u 34%, zaś *Trichocephalus suis* u 3,6% świń.

Preparat Suiverm jest produkowany przez Kutnowskie Zakłady Farmaceutyczne — Polfa i zawiera w 1 gramie Thiabendazol — 0,1, Piperazinum adipin. — 0,6, Saccharum ad — 1,0.

Preparat Nilverm to 3% roztwór *Tetramizolum hydrochloricum*, produkowany przez Gorzowskie Zakłady Przemysłu Bioweterynaryjnego na dokumentacji ICI — Pharm. Div., Anglia.

Materiał i metody

Badaniem objęto 1.555 świń w Tuczarni Stróżewko i 2.758 świń w tuczarni Budzyń (pow. Chodzież). Świnie pochodziły ze skupu z indywidualnych gospodarstw rolnych z różnych powiatów woj. poznańskiego. Zwierzęta objęte badaniami podzielono na trzy grupy: grupę kontrolną, grupę odrobaczaną Nilvermem i grupę odrobaczaną Suivermem. Każda grupa świń była w jednakowym wieku i przebywała w oddzielnej chlewni. Świnie w obu tuczarniach miały podobne warunki zoohigieniczne i podobne żywienie a

Tab. 1. Ekstensywność i intensywność inwazji

Teren badań	Grupa doświadczalna	Ilość przebadanych prób	Ilość wyników +	Ekstensywność inwazji	Badanie przed rozpoczęciem doświadczenia															
					Intensywność inwazji															
					<i>Oesophagostomum dendatum</i>				<i>Strongyloides ransomi</i>				<i>Ascaris suum</i>				<i>Trichocephalus suis</i>			
-	+	##	###	-	+	##	###	-	+	##	###	-	+	##	###	-	+	##	###	
Tuczarnia B.	Kontrolna	130	115	87,1	21	47	56	6	63	45	22	-	91	25	14	-	123	7	119	11
	Nilverm	130	120	92,3	13	39	71	7	60	42	28	-	78	33	19	-	115	15	115	15
	Suiverm	130	108	83,0	27	47	51	5	70	34	26	-	86	30	14	-	117	13	117	13
Tuczarnia S.	Kontrolna	100	80	80,0	29	30	40	7	48	29	21	2	61	24	15	-	91	9	91	9
	Nilverm	100	85	85,0	16	28	48	8	42	36	22	-	66	25	9	-	95	5	92	8
	Suiverm	100	99	99,0	5	34	53	8	43	34	23	-	61	28	11	-	94	6	87	13

Celem niniejszej pracy była ocena preparatów Suiverm i Nilverm przy zwalczaniu pasożytów przewodu pokarmowego u trzody chlewnej w tuczarniach przemysłowych oraz analiza strat wywołanych przez te pasożyty.

wstawienia były równoległe. Ekstensywność inwazji pasożytów przewodu pokarmowego w obu tuczarniach jak i w poszczególnych grupach była podobna (tab. 1) a zarażenie nicieniami kształtowało się od 80 do 99%. Materiał do badania stanowiły próbki świeżo pobranego kału o wadze około 50 g, pobierane w godzinach

Tab. 2. Ekstensywność i intensywność inwazji

Teren badań	Ilość przebadanych prób	Ilość wyników +	Ekstensywność inwazji	Intensywność inwazji															
				Oesophagostomum dendatum				Strongyloides ransomi			Ascaris suum			Trichocephalus suis		Eimeria			
				-	+	++	###	-	+	##	-	+	##	-	+	-	+		
<i>Nilverm</i>																			
Tuczarnia B.	130	15	11,5	124	5	1	-	122	6	2	-	125	5	-	-	127	3	123	7
Tuczarnia S.	100	23	23,0	92	5	3	-	84	13	3	-	91	8	1	-	95	5	95	5
<i>Suiverm</i>																			
Tuczarnia B.	130	13	10,0	124	5	1	-	124	6	-	-	127	3	-	-	129	1	125	5
Tuczarnia S.	100	13	13,0	92	6	2	-	94	5	1	-	95	5	-	-	98	2	96	4

południowych z różnych miejsc kojca. Ekstensywność i intensywność zarażenia objętych badaniami zwierząt ustalono metodą Willis — Schlaafa. Materiał przygotowano metodą flotacji a intensywność inwazji określano na podstawie liczby jaj stwierdzonych pod szkiełkiem nakrywkowym — pojedyncze (do 10 jaj) +, średnioliczne (11 do 25 jaj) ++, liczne (26 do 50 jaj) +++ oraz bardzo liczne (powyżej 50 jaj) ++++.

Grupę kontrolną pozostawiono nieodrobaczoną. Grupę pierwszą odrobaczono Nilvermem, podając dawkę 10 mg na kg c.c. Grupę drugą odrobaczono Suivermem podając do karmy dawkę 0,5 g na kg c.c. Preparaty po dokładnym odmierzeniu i odważeniu na poszczególne kójce mieszano dokładnie z suchą karmą i następnie po dolaniu wody podawano świnom. Lek był podawany w jednorazowej dawce po przegłodzeniu zwierząt, na czczo, rano przed karmieniem. Po 20 dniach od dnia odrobaczania przebadano kontrolnie kał a wyniki badania obrazuje tab. 2. Wszystkie świnie były ważone w 30, 60 i 120 dniu od daty odrobaczania.

Wyniki

Wyniki badań wskazują, że przyrosty wagowe świn odrobaczonych były wyższe niż przyrosty świn z grupy kontrolnej. Pierwsza grupa odrobaczona Nilvermem, wykazywała przyrost wagi na jedno zwierzę większy o 7,6 kg w tuczarni B. i 6,5 kg w tuczarni S. w porównaniu do grupy kontrolnej. W drugiej grupie odrobaczanej Suivermem przyrost był większy odpowiednio o 8,9 kg i 8,3 kg od grupy kontrolnej. Ogólnie przyrost wagi ciała odrobaczanych zwierząt w obydwu tuczarniach był większy o 7,8 kg przyjmując za średnią, wagę świn z grupy kontrolnej.

Tab. 3. Analiza wyników badania

Teren badań	Ilość zwierząt (początek badań)	Waga osobnicza (zakończenie badania) kg	Ilość zwierząt (zakreślenie i padnięć badania)	% selekcji i padnięć	Waga w okresie badania			Przyrost wagi w okresie badania
					30 dni	60 dni	120 dni	
<i>Grupa kontrolna</i>								
Tuczarnia B.	758	30 348 (41,4)	740	2,3	36 381 (48,5)	47 089 (63,6)	92 520 (125,0)	83,6
Tuczarnia S.	511	17 056 (33,3)	494	3,3	20 336 (40,2)	30 444 (61,0)	59 132 (119,7)	86,4
<i>Grupa odrobaczona - Nilverm</i>								
Tuczarnia B.	1000	37 860 (37,8)	989	1,1	47 020 (47,1)	69 743 (68,9)	121 581 (129,0)	91,2
Tuczarnia S.	518	17 243 (33,6)	511	1,3	22 746 (44,6)	35 298 (66,2)	64 640 (126,5)	92,9
<i>Grupa odrobaczona - Suiverm</i>								
Tuczarnia B.	1000	35 580 (35,5)	990	1,0	46 128 (46,2)	70 885 (71,0)	126 706 (128,0)	92,5
Tuczarnia S.	526	17 270 (32,7)	518	1,4	23 020 (44,7)	37 596 (72,3)	65 985 (127,4)	94,7

W zestawieniu selekcji i padnięć w okresie doświadczenia zauważa się, że w grupie kontrolnej 20 szt. poddano selekcji i 15 szt. padło, co razem stanowi 2,8%. W grupie odrobaczanej Nilvermem odpowiednio 9 i 9 szt., to jest 1,2%, natomiast w grupie odrobaczanej Suivermem 7 i 11 szt. to jest 1,2%.

Omówienie wyników

Wyniki doświadczenia należy uznać za zadowalające. Zwierzęta odrobaczane ważyły średnio o 6,5—8,9 kg więcej od nieodrobaczanych. Przyrosty wagowe uzyskane w doświadczeniu wskazują na celowość odrobaczania trzody chlewnej zarażonej nicieniami przewodu pokarmowego świń.

Wnioski

1. Systematyczne zwalczanie robaczy przewodu pokarmowego u świń daje zmniejszoną zachorowalność jak i lepsze wykorzystanie karmy i skrócenie okresu tuczu.
2. Ocena porównawcza nie wykazała większych różnic między preparatami Nilverm i Suiverm.

Piśmiennictwo

1. Kamyszek F.: Medycyna Wet. 20. 471, 1964.
2. Lutynski W., Wyszyńska H.: Medycyna Wet. 26. 321, 1970.
3. Stefański W.: Parazytologia weterynaryjna t. I, PWN, 1968.
4. Tarczyński S.: Robaki pasożytnicze i wywołane przez nie robaczyce świń. PWN, 1959.

Adres autora; lek. wet. Tadcusz Dzido, 64-800 Chodzież, ul. H. Sawickiej 1, woj. Poznań.

Dzido T. — Оценка препаратов Suiverm и Nilverm при борьбе с паразитами кишечного тракта у свиней.

В 2 откормочных хозяйствах находящихся в подобных зооигиенических условиях и зараженных в 80—99% кишечными нематодами разделили 4.313 шт. свиней на три группы: группу подвергнутую дегельминтизации препаратом Nilverm (N), группу получающую Suiverm (S) и контрольную (K). Вес свиней определяли за 30, 60, и 120 сутки. После завершения эксперимента установили, что свиньи группы N весили на 6,5—7,6 кг, а группы S на 8,3—8,9 кг больше чем контрольные K. Установили также, что в группе K убытки в следстве падежа и селекции составили 2,8% стада а в подопытных группах N и S только 1,2%.

Dzido T. — Evaluation of the efficacy of „Suiverm” and „Nilverm” used in the control of parasites of the alimentary tract in pigs.

In two swill feeding pig farms with similar zoohygienic conditions 4.313 pigs were divided into three groups. The rate of infection with roundworms was 80—99%. One group was treated with „Nilverm”, the second one with „Suiverm”, and the third one served as a control. The weight of the pigs was determined after 30, 60 and 120 days. It was stated that the weights of the pigs treated with „Suiverm” was 8,3—8,9 kg higher and treated with „Nilverm” 6,5—7,6 higher than those of the control group. In addition, it was found that 2,8% of the animals died or were slaughtered compared with 1,2% in the groups treated with the drugs.